

Консультація для батьків:
**«Агресивна поведінка
дитини»**

Агресивна поведінка дитини

У сучасному світі, наповненому величезною кількістю всілякої інформації, все частіше виникає проблема агресивної поведінки дитини вдома і в суспільстві. Батьки зайняті своїми дорослими турботами і справами, в той час як маленька людина не в силах самостійно впоратися з великим обсягом інформації і тягарем відповідальності, який лягає на його плечі з самого раннього віку.

Дошкільник, як правило, ще не вміє правильно керувати власними почуттями і контролювати свої емоції. Малюк стає агресивним, озлобленим, розкидає і ламає іграшки, ображає тварин, упирається, протестує.

Дорослим часто невідомо, як коригувати дитячу агресію. У більшості випадків батьки незадоволені такою поведінкою свого чада і починають його карати у виховних цілях. Негативно-негативна реакція з боку дорослих частіше навпаки лише погіршує ситуацію. Агресивна дитина замикається в собі і взагалі не хоче йти на контакт.

Підвищена агресивність дітей дошкільного віку хвилює багатьох батьків і педагогів. Що робити з агресивною дитиною? Спробуємо розібратися в причинах і методах вирішення даної проблеми і звернемося до досвіду фахівців, провідною роботою яких, є робота з агресивними дітьми.

Прояв дитячої агресії

Дитина спрямовує свою агресію на себе самого - кусає нігті, губи, стукає головою об стіну, або на своє оточення - батьків, членів сім'ї, тварин, інших дітей, іграшки та інші предмети.

Агресивна дитина може виражати свої емоції різними засобами:

- ✓ в усній, словесній формі: скаржиться, погрожує, дразниться, лається;
- ✓ жестами і невербальними засобами: загрожує кулаком, пальцем, передражнює, корчить пика, змінює вираз обличчя на сердите або грізне;
- ✓ фізично: кусається, дряпається, б'ється..

Причини агресивної поведінки дитини

Причини можуть бути абсолютно різними, схожими лише в тому, що викликають у дитини почуття дискомфорту і спалахи гніву. Часто причиною агресивної поведінки дитини можуть служити особливості характеру дитини. Деякі дітки надмірно запальні і дратівливі, уперті і норавливі від природи.

Діти дошкільного віку агресивні від зайвої тривожності, напруженості і позбавляються таким засобом від накопиченого стресу.

Родові травми і наслідки ускладнень під час вагітності можуть вилитися в нервозність, дратівливість, часту зміну настроїв. Дані відхилення нормалізуються за допомогою застосування лікарських препаратів і заспокійливих засобів, що знижують підвищену нервову збудливість.

Великий вплив роблять методи виховання в сім'ї. Багато мам і тат занадто вимогливі до своїх малят. Дитина, від якої вимагають неухильного послуху, часто замикається в собі або стає надмірно агресивною, висловлює свій протест. При відсутності всяких заборон з боку батьків діти теж часто бувають неслухняними і агресивними. Якщо батьки налаштовані вороже або байдуже по відношенню до своїх дітей, малюки теж стають замкнутими, образливими і озлобленими. При гіперопіці з боку батьків дитина виростає розбещеною і надмірно примхливим егоїстом, не готовим до відмов або заборон, які можуть викликати спалахи агресії і гніву.

Діти дошкільного віку агресивно поведуться в періоди перевтоми або коли погано себе почувають, при стресових ситуаціях - під час розлучення батьків, при переході в новий дитячий садок, при появі малюка в сім'ї.

Коригувати дитячу агресію в таких ситуаціях можна, підготувавши дитину до майбутньої події заздалегідь.

Розкажіть їй про можливі зміни в житті, намагайтеся переконати малюка в тому, що в будь-якій ситуації він залишиться коханим і дорогим для своїх рідних.

Часто агресивна дитина вчиться жорстокому поводженню у власній родині на прикладі взаємин батьків, якщо агресія для них є нормою. Прояв агресивності у дітей дошкільного віку провокує надмірний перегляд телевізора, фільмів і передач з елементами насильства, жорстокості, а також багато комп'ютерних ігр.

Дуже часто батьки ставляться до свого малюка не дуже шанобливо, не бачать в ньому особистість, не рахуються з його думкою, ігнорують його бажання.

Батьки не повинні виражати своє незадоволення дитиною в присутності інших людей, говорити різкі і образливі слова на адресу малюка. Ні в якому разі не можна показувати дитині, що батьківську любов потрібно заслужити, що ви будете прихильні до нього, якщо він буде неухильно підкорятися і робити так, як хочете ви. Любов мами і тата до свого малюка повинна бути безумовною. Дитині необхідно розуміти, що його люблять не за щось, а просто так, за те, що він є. Ви побачите, що випадки агресивної поведінки дитини будуть виникати все рідше.

Іноді агресивною дитина стає до вечора, після дитячого садка. За день малюк втомлюється, емоційна незрілість не дозволяє вміло впоратися з накопиченим стресом і дитина починає виражати емоції так, як уміє.

Агресивна поведінка дитини може бути викликана нерозумінням з боку дорослих, тривогою, дратівливістю, почуттям самотності і непотрібності. З віком малюк навчиться справлятися зі своїми емоціями, правильно формулювати свої думки і виражати почуття, але поки вона ще маленька, дитині потрібна допомога дорослих.

Що робити з агресивною дитиною?

Реакція батьків вкрай важлива при спалахах гніву у дітей. Ні в якому разі не можна придушувати агресію, це може стати причиною багатьох проблем в майбутньому. Для початку необхідно зрозуміти причину такої поведінки малюка.

Для отримання результату при роботі з агресивними дітьми необхідний комплексний підхід з урахуванням індивідуальних особливостей характеру дитини. Систематичність і націленість на результат при корекції агресії у дітей приведуть вас до вирішення даної проблеми без великих емоційних та енергетичних втрат.

Маленькому агресору потрібні любов і увагу батьків навіть у тих випадках, коли, здавалося б, вони менше всього цього заслуговують. Пам'ятайте про це, не карайте малюка, а намагайтеся йому допомогти. Іноді буває досить просто взяти малюка на руки, обійняти, притиснути до себе. Дитина буде відчувати себе захищеною, тривоги і стрес відступлять, і малюк швидше заспокоїться.

При роботі з агресивними дітьми є кілька правил, які слід запам'ятати і практикувати. Відповідаючи на питання "Що робити з агресивною дитиною?", рекомендуємо батькам для початку трохи попрацювати над собою, навчитися контролювати власні емоції. Не потрібно підвищувати голос на агресивну дитину, показувати, що ви теж розгнівані його поведінкою. Розмовляйте з ним спокійно і впевнено, демонструйте свою доброту. Таке ставлення подарує дитині відчуття безпеки. Намагайтеся почути свою дитину, проводьте з нею більше часу, спілкуйтеся, діліться з нею своїми думками, розповідайте про своє дитинство.

При роботі з агресивними дітьми дошкільного віку слід акцентувати увагу батьків та педагогів на поведінці і вчинках агресивної дитини, а не на його особистості. Уникайте критики у висловлюваннях на адресу малюка, пояснюйте, чому потрібно вести себе інакше. Розкажіть йому, що вас засмучує не саме дитина, а неприємні його вчинки.

Обговорюйте з дитиною причини її гніву та образи, вчіть її правильно висловлювати свої емоції. Дозвольте агресивній дитині зганяти свій гнів на певних предметах - купіть боксерську грушу або нехай він стукає кулачками в звичайну подушку, можна попинати пластикову пляшку, рвати папір на дрібні шматки. Всі ці засоби дозволять коригувати дитячу агресію, допоможуть дитині зняти стрес.

